Anul XLV.-Nr. 276 **2 LEI** **Ediţia a treia specială** **2 LEI** Joi 24 Noembrie 1927

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

TELEGRAFICE şi TELEFONICE

Redactia si Administratia: Bucureşti, str. Brezoianu, 11

ABONAMENTE
IN ŢARA — STRAIN.
Lei 200 | 3 Luni | 460
„ 380 | 6 „ | 880
„ 750 | 12 „ | 1700
Pe lună 80 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

ABONAMENTE la „VESELIA" „Universul Literar" „Ziarul Cititorilor" Câte 220 lei in ţară 440 lei in străinătate pe un an

Director: STELIAN POPESCU

TELEFON: Directia 313/72—364/64 Administratia 313/71 Secretariatul de Redactie 356/43 Redacţia: Coresp. cu provincia 302/98—335/31

OMAGIUL CORPURILOR LEGIUITOARE pentru Ion I. C. Brătianu

CAMERA

Prezidează d. N. N. Săveanu. Prezenţi pe banca ministerială d-nii: I. G. Duca, dr. C. Anghelescu, C. Argetoianu, Stelian Popescu, dr. N. Lupu, Al. Lapedatu, C. Dumitriu, I. Nistor, gen. P. Angelescu.

D. DUCA, ministru de interne citeşte Inaltul Decret pentru instituirea noului guvern prezidat de d. Vintilă Brătianu.

Intreaga adunare se ridică în picioare şi ascultă într'o tăcere covârşitoare.

Ochii tuturor sunt împânziţi de lacrimi. Plâng miniştri, plânge preşedintele, plâng parlamentarii din dreapta şi din stânga, înnecând în durerea comună orice deosebiri de partid şi orice diversităţi.

Omagiul Adunării deputaţilor

D. N. N. SAVEANU, preşedintele adunării rosteşte următoarea cuvântare:

Am nemărginita durere — isvorâtă nu numai din dragostea ce pururi i-am purtat-o, dar din justa apreciere a faptelor omului pe care îl plângem — să vă aduc la cunoştinţă încetarea din viaţă a preşedinetului consiliului, preşedinte al partidului naţional liberal Ion I. C. Brătianu.

Se spune, că pentru oameni ca şi pentru marile înfăptuiri ale naturei este nevoe de perspectivă: aceste din urmă nu apar în adevărata lor majestate decât privite din depărtare; oameni au nevoe de scurgere de timp ca patimile să se potolească pentru a-i preţui la adevărata lor valoare.

Brătianu e însă o aşa de covârşitoare personalitate, numele lui e legat de atâtea evenimente însemnate, trăite de neamul nostru, încât fără a mai aştepta judecata istoriei se cuvine a-i recunoaşte chiar de acum imensele servicii ce el a adus ţării.

El a avut în întreaga-i viaţă politică ca stea călăuzitoare mărirea şi înălţarea patriei, căreia zi cu zi i-a închinat toată activitatea.

Intors de pe câmpiile Bulgariei l-am văzut cerând partidului său, cerând ţării, ridicarea acelei păturі sociale care a fost şi este temelia de toate timpurile a statului nostru, chemând-o, prin dreptul de vot la viaţa politică, prin expropriere asigurându-i un trai mai bun.

Pe el din copilărie, l-a stăpânit cu putere şi nu ia dat linişte dorul de a vedea unitatea ţării şi a neamului său. De aceea, atunci când Ardealul nu venise încă la patria mumă, cu strădunţă a adus la Florica biserica dela Albac a lui Horia şi reclădind-o din bârnele bătrâne i-a dat putinţa ca ea să se găsească pe pământul liber al regatului aşteptând ziua când şi Albacul să fie al României Mari.

La înfăptuirea acestei Românii alături de Marele Rege, al cărui mormânt abia s'a închis, Brătianu, al cărui mormânt se deschide azi — desigur şi prea curând şi în vremuri când avem mai mare nevoie de el — are magna pars.

Din copilărie l-a stăpânit dorul atavic al Carpaţilor, din înălţimile lor i s'a arătat mai limpede şi mai impunător unitatea ţării şi a neamului".

Viziunea realizărilor naţionale, acolo i-a răsărit mai strălucită şi i-a fost dat lui apoi să le trăiască aevea, ca o dreaptă răsplată a marilor primejdii prin care trecusem, prin care el luase o aşa de mare răspundere.

Doarme acum somnul de veci în sicriu, nu numai un şef de guvern şi un şef de partid şi un mare român a cărui viaţă poate servi drept pildă şi în al cărui suflet, până în cele din urmă clipe ale vieţei saule au trăit generaţiile celor cari s'au străduit şi s'au jertfit pentru această ţară.

Golul ce Brătianu lasă este imens; pierderea lui o resimte întreaga ţară; ultimul omagiu ce se cuvine să i-l aducem, e ca viaţa noastră politică să fie stăpânită de gândul că România are nevoie acum, mai mult ca ori când, să i se asigure nu numai ziua de azi dar şi cea de mâine.

Omagiul guvernului

D. I. G. DUCA rosteşte în numele guvernului următoarea cuvântare:

După o neîntreruptă şi intimă colaborare de 20 de ani, soarta vrea ca să-mi revie mie trista sarcină de a aduce în numele guvernului omagiul de pioasă amintire a memoriei celui sub a cărui luminată conducere am lucrat până astăzi.

Veţi înţelege deci, emoţia ce mă stăpâneşte şi nu veţi aştepta nici dela colegii mei, nici dela mine, ca sub povoara durerii care ne copleşeşte, să vă redau în amănuntele ei, viaţa rodnică şi glorioasă a celui pe care îl plângem.

De altminteri, viaţa lui Ion I. C. Brătianu, nu mai aparţine judecăţei noastre trecătoare, ea aparţine istoriei neperitoare.

Numele lui e atât de strâns legat de desfăşurarea istorică a României contimporane, de înfăptuirea întregirei neamului, de marile reforme democratice şi de consolidarea noului stat român, în cât nu se va putea dealungul veacurilor pomeni de această epocă neasemuită a vieţei noastre naţionale, fără a se evoca figura lui măreaţă şi rolul lui hotărîtor.

In jurul sicriului său, în aceste vremuri grele, cu toţii să ne unim într'o patrictică şi supremă sforţare.

Adesea în toiul luptelor politice, în vâltoarea patimelor deslănţuite, Ion Brătianu a fost neînţeles şi nedreptăţit. Senin, el răspundea: Nu-mi pasă de pietrele ce mi se aruncă în viaţă, îmi pasă de piatra ce se va pune pe mormântul meu.

Pe mormântul lui să punem pecetia dragostei şi a unirei frăţeşti.

E singura răsplată pe care azi, o Românie recunoscătoare o poate da faptelor, gândurilor şi trudelor, aceluia ce a fost Ion I. Brătianu.

In numele partidului ţărănesc

D. dr. N. LUPU, ministru al muncii, în suspine şi lacrimi, rosteşte următoarele:

Prin pierderea lui Ion Brătianu, poporul român încearcă cea mai grea din loviturile pe care soarta de la un timp încoace fără milă i-le hărăzeşte.

Tip reprezentativ al rasei, Ion Brătianu întrunea în el toate calităţile primordiale ale poporului român, altoite pe o individualitate rară nu numai în istoria noastră, dar şi în istoria lumii.

De o înfăţişare externă olimpiană, el întrunia în sufletul său o putere de voinţă magică ce se împlina cu o bunătate sufletească pe care cei ce l-au cunoscut de aproape şi cei ce au ştiut să citească în ochii lui au simţit-o şi au înţeles-o.

Un humor sănătos şi specific rasei, l-a putut face să treacă prin cele mai grele clipe ce sunt date unei existenţe pe pământ, calm, senin şi netulburat.

Cu aceste însuşiri personale şi dintr'o linie de ascendenţi ilustrii, având tradiţia şi experienţa, era fatal ca el să joace rolul istoric de mare înfăptuitor şi legiuitor al poporului său.

Pentru că tot acest complex de însuşiri moştenite şi căpătate, toată inteligenţa lui vie şi toată cultura generală care îi împodobiau sufeltul său, erau iluminate de flacăra strălucitoare a Patriotismului său arzător!

Copilului, care văzuse înfăptuirea Unirii Principatelor prin munca şi patriotismul tatălui, i s'a implântat în suflet ca un imperativ categoric — realizarea Unirii celei mari.

Câtă comoară de geniu diplomatic, câtă voinţă dârză, câtă pricepere, câtă tenacitate, câte furtuni au trebuit să străbată acest falnic călăuzitor de neam pentru a ajunge la împlinirea acestui ideal, o ştie generaţia prezentă, o ştiu toţi acei care cu dânsul au lucrat, la el au privit, sau pe el l-au combătut.

Istoricul viitorului va desprinde din lumea uriaşilor politici, figura gigantică ai lui Ion Brătianu şi el va însemna pentru poporul Român ceeia ce marii legislatori antici Licurg şi Solon au însemnat pentru popoarele lor.

Patriotismul lui nu era abstract El se confunda cu o iubire adâncă şi intensă a poporului şi a pământului românesc, acea dragoste plastică ce l-a făcut ca — înainte de Unirea cu Ardealul — el să strângă la sânul lui, în frumoasa lui livadă din Florica, simplul şi scumpul odor al neamului, bisericuţa de lemn a lui Horia. Acea dragoste care i-a dictat ca, după ce în calitate de sfetnic prim al Regilor Carol şi Ferdinand plănuise şi săvârşise marea Unire, — să înfăptuiască marile reforme democratice: împroprietărirea şi votul obştesc.

Aceste legi, — scumpe idealuri ale sufletului său, — vor forma cheia de boltă a desvoltării politice viitoare a poporului român.

Ca un mare arhitect, el îşi plănuise pentru anii ce erau să vină, împlinirea celorlalte goluri ale vieţii naţionale şi completarea edificiului patriei mărite.

In mijlocul unei munci fără istov, fulgerul năprasnic al morţii îl lovi subit şi după o suferinţă scurtă de trei zile, îl răpi pe veci din mijlocul nostru.

Incovoiaţi, ne plecăm cu durere în faţa sfintelor lui rămăşiţi, trimitem lacrimi de alinare ilustrei lui soţii, fiului său îndurerat şi familiei sale nemângâiate. Iar noi, colaboratorii şi contemporanii lui, care am fost vrăjiţi de farmecul privirilor şi sufletului lui, care am sorbit din învăţătura şi experienţa lui, facem legământ sfânt în faţa mormântului său că vom păstra vie şi pe veci amintirea măreţei sale pilde, a minunatelor sale fapte, şi pe pământ noi, el în eruri fiind, — vom căuta a-i desăvârşi opera.

Sfântă şi veşnică să-i fie pomenirea!

In numele partidului naţional-ţărănesc

D. IULIU MANIU exprimă omagii şi regrete în numele partidului naţional-ţărănist:

Domnule Preşedinte,

Partidul Naţional ţărănesc, este adânc impresionant de dispariţia fulgerătoare a omului de stat ce ne părăseşte: Ion I. C. Brătianu.

Deasupra tuturor divergenţelor profunde ce ne-au despărţit în ultimii ani, nu se poate să nu recunoaştem serviciile ce le-ar fi putut aduce ţării, o experienţă şi un prestigiu, ce se legau de puternica sa personalitate, înlăuntru şi în afară, de fruntariile ţării.

Nu putem uita că a fost primul colaborator al Regelui Ferdinand, cu care împreună şi-a legat numele de cele două mari fapte ale istoriei noastre: războiul şi ca urmare a acestuia, întregirea Patriei.

Bărbatul de stat, care dispare, a fost expresia unei generaţii şi a unei epoci în istoria politicei româneşti. Sub orice unghiu am judeca această epocă, este imposibil să tăgăduim importanţa lui proeminentă în cadrul acelei generaţii şi a acelei epoci. Ca Ardeleni, în deosebi, nu vom uita că, după declararea războiului, Ion I. C. Brătianu, a perseverat prin momentele cele mai grele şi n'a avut clipe de ezitare în calea hotărîrei celei mari, urmărin ţinta unităţii naţionale până la capăt.

Vom fi pururi recunoscători faţă de toţi aceea din generaţia lui, cari au adus imensele lor jertfe în drumul ce ducea la marele scop; faţă de toţi aceia cari au organizat opinia publică, dar în deosebi faţă de el, care cu toate riscurile şi cu toate sforţările a luat răspunderea istorică a acelei măreţe epopee.

Să uităm restul, ca să putem aduce şi în disenziunile încă prea viu şi prea proaspete ale ceasului de faţă, doliul unanim, al ţărei întregi.

Simţind adânc pierderea ce a îndurat ţara exprim în numele partidului Naţional-ţărănesc, condoleanţele mele sincere profund îndureratei familii, şi partidului naţional liberal care pierde pe preşedintele său

In numele partidului german

D. Dr. HANS OTTO ROTH: Primul sfetnic al Regelui Ferdinand şi-a urmat stăpânul în mormânt. Prin aceasta, se încheie o epocă mare a istoriei României: Intemeerea Imperiului, creiarea României Mari.

Brătianu a fost principalul făuritor al acestei opere monumentale.

Cel din urmă, pleacă din rândurile bărbaţilor mari cari determinau soarta Statului şi a naţiunei române dela începutul secolului.

O personalitate covârşitoare, animată de o iubire nemărginită de neam şi de o credinţă mistică în misiunea sa personală.

Plecarea lui va fi resimţită în viaţa politică română, care de două decenii a stat sub influenţa lui.

La mormântul deschis, amicii şi adversarii îşi închină steagurile adânc mişcaţi.

Partidul german se asociază la doliul resimţit pentru marele dispărut.

In numele partidului poporului

D. PETRE PAPACOSTEA vorbeşte în numele partidului poporului:

Partidul poporului împărtăşeşte în toată sinceritatea, durerea de care este cuprins partidul naţional-liberal prin pierderea neaşteptată a şefului său.

Pe deasupra micilor barieri ce ne despart în viaţa politică şi ne grupează în taberi adverse, nu încetează a sta, neprihănită, realitatea, căci toţi suntem fiii aceleaşi ţări şi că fiecare punem în serviciul ei tot ce este mai bun în noi.

Ion I. C. Brătianu şi-a iubit ţara mai presus de orice; a servit-o aşa cum această iubire şi conştiinţa sa i-au dictat şi de aceia, în momentul când se duce dintre noi pentru totdeauna, se cade să uităm cele ce ne despart şi să nu ne gândim decât la aceia ce ne uneşte.

Şi acum regretul adânc de a fi perdut un fiu al neamului.

In numele ungurilor

D. G. BETHLEN (a spus: Ţara românească este adânc întristată înaintea catafalcului celui mi mare bărbat în al său stat Ion I. C. Brătianu, preşedintele consiliului de miniştri. Orice deosebiri ne-au despărţit în viaţa politică, misteriosul moment al morţii nivelează diferenţele

In aceste clipe dureroase ale doliului, rog, pe repreznetanţii naţiunii române să primească expresiunea condoleanţelor celor mai sincere ale partidului maghiar şi al maghiarimei întregi din România.

In numele populaţiei evreeşti

D. W. FILDERMAN: Adunaţi să ne exprimăm sentimentele cu prilejul morţei preşedintelui Consiliului de miniştri, în această atmosferă de durere şi de doliu general, care întotdeauna însoţeşte moartea, suntem mai îndureraţi încă astăzi şi pentru că acel care s'a stins, a fost cea mai puternică figură a românismului politic din ultimile decenii şi pentru că durerea ne este mărită prin iuţeala vertiginoasă, cu care fatalitatea necruţătoare îşi îndeplineşte de câtva timp opera ei nefastă! Evreii români îi datorează o pioasă amintire şi ca cetăţeni şi ca evrei. Sub guvernarea lui, în 1919, s'a rezolvit chestiunea evreiască în Vechiul Regat, sub guvernarea lui, în 1923 s'a întărit definitiv acest act de înaltă dreptate prin încrierea lui în Constituţie şi prin recunoaşterea egalităţei cultului mozaic cu celelalte culte creştine şi necreştine din Stat.

Poporul Român care a suferit atât — spunea marele dispărut în şedinţa comisiunei constituţionale la care fusesem invitat să expun doleanţele populaţiei evreeşti — înţelege suferinţele mai îndelungate şi mai cruente ale evreilor. El este bucuros că a sunat ceasul ca şi în România locuitorii evrei, de a le căror sentimente de lealitate am avut atâtea mărturii, să-şi găsească libertatea politică şi religioasă.

De numele lui rămân indisolubil legate întregirea Statului şi poporului român în graniţele lor geografice şi naţionale, emanciparea politică şi economică a ţăranului român şi în fine, emanciparea politică şi economică a evreului român.

In faţa corpului neînsufleţit al acelui care a prezidat cele mai importtante înfăptuiri din istoria atât de sbuciumată a Statului şi poporului român, să plângem oare pe cel dispărut?

Şi să privim copleşiţi şi desamăgiţi fragilitatea şi chiar nimicnicia vieţii şi măririi omeneşti.

Nu, domnilor, ar însemna să aducem o gravă jignire marelui dispărut.

Moartea lui nu trebue să fie prilej de umilinţă şi de neputinţă fizică ci de îndrăsneală şi de voinţă morală, pentru că El a fost puţin un om şi mai mult un singur moral: pentrucă dacă el a intrat şi a eşit din viaţă, străbătând-o ca şi oricare dintre muritori. El a intrat doar n'a eşit ci s'a aşezat deapururi în istoria ţării.

Cu îndrăsneala şi cu voinţa neclintită urmând pilda marelui reeg şi a marelui său sfetnic, datoria noastră este să conservăm zidirea indicată de el. Intru această operă datoria tuturor cetăţenilor în acese momente de te şi mai mult ceeace îi uneşte.

Cu acest gând de unire populaţiunea evreească din România împărtăşind durerea generală, se închină înaintea memoriei lui Ion I. C. Brătianu şi roagă cerul să dea lui odihnă, iar ţării conducători demni de marii înaintaşi şi de destinele ce-i sunt hărăzite.

In numele majorităţii

D. LEONTE MOLDOVANU: Covârşiţi de durere stăm în faţa mormântului proaspăt deschis.

După marele şi bunul rege Ferdinand I, ţara pierde pe cel mai ales fiu al său, pe bărbatul de stat, care a fost Ion I. C. Brătinu.

Ambii au creeat cea mai glorioasă epocă din istoria noastră naţională înscriind în paginile ei cu litere nepieritoare, unitatea naţională şi reformele sociale.

Ioan I. C. Brătianu a cărui moarte timpurie o plânge întreaga ţară a fost exemplarul cel mai desăvârşit pe care l-au realizat năzuinţele neamului nostru, atât de fământat şi atât de nedreptăţit în decursul vieţei sale de 2 ori milenare.

S'au repercutat cu mai multă intensitate faptele instinctului naţional şi deaceea el a fost cel mai credincios ascultător al îndemnurilor acestui instinct.

El reprezintă o tradiţie de o stuă de ani, fiindcă avusese norocul, cum spunea odată, să trăiască mai mult de patruzeci ani lângă un bărbat foarte mare. Din această îmbinare a două experienţe culese dela două generaţii succesive, a rezultat acea personalitate care n ecovârşea pe toţi, prin iubirea sa fără slăbiciune,, prin îndrăsneala sa cumpătată, prin înţelepciunea isvorîtă din vasta sa experienţă şi prin acel orizont întins şi nesfârşit de vederi clare, luminoase, seducătoare.

Cu această armătură puternică s'a angajat în războiul cel mare şi sprijinindu-se pe ea şi pe dragostea şi încrederea ce ştia s'o inspire poporului a putut realiza visul de aur al nostru al tuturora: unitatea naţională.

O intuiţie a sa puternică ascultând şoaptele sufleteşti ale mulţimii şi glasul vremei şi-a luat asupră-şi sarcina de a realiza reformele cari asigură tăria ţării şi progresul ei în viitor.

Când în tomna anului 1913, a preconizat la o mare întrunire a partidului nostru reforma agrară şi votul obştesc, cuvântul lui a fost hotărîtor:

„Sau voi reuşi să îndeplinesc acest program, sau el va rămâne testamentul meu" au fost cuvintele cari au găsit răsunet în sufletele tuturor bunilor români şi astfel am procedat la realizarea acestor schimbări sociale, cari fac mândria ţării şi-i asigură un strălucit viitor.

Dela război încoace, preocuparea sa de căpetenie a fost păstrarea şi creşterea prestigiului coroanei şi întărirea României Mari prin legături de puternică amiciţie în afară şi prin apropierea sufletească a tuturor fiilor ei înăuntru.

Senatul

A prezidat d. C. Nicolaescu, preşedinte. Pe banca ministerială toţi membrii guvernului.

D. ministru I. G. DUCA a adus la cunoştinţa Senatului constituirea noului guvern sub preşidenţia d-lui Vintilă I. C. Brătianu.

Cuvântarea d-lui C. Nicolaescu preşedintele Senatului

D-lor Senatori,

Un doliu imens loveşte naţiunea română.

Cel mai vrednic, cel mai ilustru dintre fiii ei, Ion Brătianu, nu mai este.

Patriotul fără de seamăn, care n'a avut altă aspiraţune, n'a avut alt dor decât mărirea patriei şi a neamului său, mărire neperitoare pe care alături de fruntaşii ţării, el a pregătit-o şi a înfăptuit-o prin România întregită în drepturile şi în hotarele ei istorice; bărbatul de stat desăvârşit, format şi ajuns la punctul culminant al manifestării sale, prin ani îndelungaţi de muncă, de experienţă şi de studii, cari făceau din el conducătorul înţelept, energic şi prevăzător, în mijlocul evenimentelor, şeful incomparabil al unui partid puternic de acţiune şi de guvernământ condus de el cu o neîntrecută autoritate şi care îi-l înconjura cu iubirea, cu respectul şi cu admiraţiunea sa, Ion Brătianu, această mare figură intrată acum în istorie, a dispărut brusc, ca un astru luminos care se stinge de odată, doborît de o suferinţă neaşteptată şi fulgerătoare.

Şi el dispare în timpuri de grea cumpănă pentru noi, — de abia eşiţi din împrejurări dureroase înăuntru, — şi când în afară, acei cari nu s'au resemnat încă la existenţa României întregite, prin uneltirile şi agitaţiunile lor, nu se sfesc a pune în joc ordinea stabilită, liniştea şi siguranţa Statului.

Să ne înclinăm, domnilor Senatori, adânc întristaţi înaintea decretelor destinului neîndurător şi într'o pioasă reculegere să aducem celui care pleacă dintre noi, încununat de gloria şi însoţit de recunoştinţa unui întreg popor, — omagiile noastre profunde.

Din aceste omagii să nu fie numai expresiunea durerii covârşitoare care ne stăpâneşte; — ele să însemneze în acelaş timp, aşa cum ION BRATIANU a dorit-o şi ne-a cerut-o întotdeauna, afirmarea datorii patriotice ce avem, toţi bunii români, ca prin unirea şi solidaritatea noastră, prin maturitatea noastră politică, prin voinţa neînfrântă dusă până la cea din urmă jertfă, de a ne apăra şi sluji Patria, să ştim a ne ridica cu bărbăţie d'asupra tuturor loviturilor, d'asupra tuturor adversităţilor, păstrând neatins şi necontenit întărindu-l patrimoniul sacru pe care Ion Brătianu şi generaţiunile dinaintea lui, ni-l lasă moştenire.

Personal, domnilor Senatori, o emoţiune duioasă îmi umple sufletul, căci pierd un mare şi scump prieten care în tot lungul carierii mele m-a onorat, în mod statornic, cu afecţiunea şi cu nemărginita lui bunătate.

Cuvântul guvernului

D. I. G. DUCA ministru de interne, a rostit aceeaş cuvântare pe care a ţinut-o la Camera Deputaţilor.

OMAGIUL PARTIDULUI ŢARANESC

D. ministru dr. N. LUPU a ţinut o cuvântare omagială pe care a rostit-o la Camera Deputaţilor.

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitul Pimen

Dimineaţa zilei de azi, a adus ţării şi poporului român, cea mai groaznică şi dureroasă ştire. Moartea lui Ioan I. C. Brătianu preşedintele Consiliului de miniştii, profund ne-a îndurerat e toţi, uluindu-ne sufletul şi amuţindu-ne limba.

Sub stăpânirea unei aşa de profunde dureri, care ne încremeneşte întreaga fiinţă, nu se poate vorbi despre uriaşa personalitate şi rolul istoric, epocal, al marelui dispărut.

Neamul românesc ştie ce-i datoreşte: **unitatea lui, visată de veacuri şi desrobirea pământului strămoşesc.**

De aceea, neamul nostru, în aceste dureroase clipe, într'o reculegere mută, uneşte veşnica lui recunoştinţă, pentru tot ce acest mare bărbat de stat a făcut, cu adâncă durere, pentru neaşteptata şi prea timpurie a lui plecare dintre noi.

Biserica noastră ortodoxă în numele căreia am dureroasa sarcină să vorbesc, nu va uita, că IOAN I. C. BRATIANU, cu autoritatea sa mare şi cu adâncul său simţ politic, a găsit necesar şi a îndeplinit unitatea şi organizarea ei, ridicând-o la înalta treaptă de Patriarhie.

Prin aceasta s'a dovedit, că Ioan Brătianu, n'a fost numai un mare bărbat politic, dar a fost şi un devotat şi credincios fiu al Bisericii lui ortodoxe străbune.

In numele acestei Biserici, a clerului şi a credincioşilor ei, exprim profunda durere pentru marea şi ireparabila pierdere a marelui bărbat de stat Ioan Brătianu, care a ştiut să-şi lege numele său, pentru vecie, de ţara sa mărită şi de Biserica sa naţională română.

Emoţiunea populaţiei, fără deosebire de situaţie socială şi culoare politică, este mare.

La autorităţi şi unele case particulare, s'a arborat drapelul negru.

Din ordinul mitropoliei clopotele tuturor bisericilor şi marele clopot al mitropoliei au sunat sunetul de jale mai multe ore.

Şefii autorităţilor civile şi militare au ţinut o consfătuire pentru a lua măsurile impuse de împrejurări.

Numeroşi delegaţi ai partidului liberal ieşean vor participa la înmormântare.

Craiova, 24 Noembrie

Vestea morţii primului ministru a produs o consternare generală în oraş.

Pretutindeni s'a discutat cu durere marea pierdere ce încearcă ţara prin moartea marelui bărbat de stat; căci Ion I. C. Brătianu n'a aparţinut numai partidului liberal, ci ţării întregi, pentru care şi-a sacrificat toată viaţa.

Impresia morţii în ţară

Brăila, 24 Noembrie

Populaţia brăileană este profund emoţionată de moartea primului ministru Ion I. C. Brătianu.

Delegaţi ai partidului liberal din Brăila vor participa la înmormântare.

Galaţi, 24 Noemb.

Vestea morţii primului ministru a fost adusă la cunoştinţa publicului gălăţean de ziarul „Universul" prin afişe placardate în toate părţile oraşului.

Lumea e adânc impresionată.

La prefectura judeţului şi la toate instituţiunile s'au arborat drapele negre.

Vapoarele din port au coborît pavilioanele la jumătate, în semn de doliu.

Iaşi, 24 Noembrie

Vestea morţii marelui bărbat de stat Ion I. C. Brătianu a stăbătut ca fulgerul toate cercurile oraşului şi judeţului nostru.

Ştiri politice

După formarea guvernului şi deci după consultarea Inaltei Regenţe cu noul prim ministru asupra situaţiei politce, Inalta Regenţă a invitat pe şefii partidelor la audienţe.

Cel dintâi a fost primit d. g-ral Averescu la ora 11, apoi la 11.20 a fost primit d. Iuliu Maniu, a cărui audienţă a durat până la ora 1.

D. Iorga a lipsit eri dim. din Capitală, S'a trimis însă un automobil spre a-l aduce dela Vălenii de Munte.

Se pare, că este destul de accentuată dorinţa de a se ajunge la o înţelegere între partidele politice, pentru reluarea unor raporturi, care să afirme solidaritatea spiritelor politice spre a se face faţă tuturor dificultăţilor.

In legătură cu această dorinţă, e şi întâlnirea d-lui prim ministru Vintilă Brătianu cu d. Iuliu Maniu, anunţată pentru ora 5 jum. d. a.

Preşedintele adunării anunţă că înmormântarea rămăşiţelor pământeşti ale ilustrului dispărut s'a fixat pentru Duminică dimineaţa.

Declară şedinţa ridicată în semn de doliu, adăogând, că şedinţa viitoare se va anunţa ulterior.

D. ministru I. G. Duca coboară din capul băncii ministeriale şi se îndreaptă către d. Iuliu Maniu, căruia îi strânge mâinele vădit emoţionat.